

og bare være Ventepladser for fungerende Ministre. Jeg mener, at Kravet om, at Ministrene til enhver Tid maa være uafhængige, er saa stærkt, at vi maa passe paa ikke at lægge en eneste Hindring for dette Kravs Gennemførelse paa Ministrenes Vej; der kan være nok endda. Mit Parti kan ikke gaa med hertil.

Ligeledes ønsker vi, at der indsættes som nyt Stykke: „Ministre maa ikke ud over Rigsdagsvirksomhed have noget lønnet eller tantiemegivende Hverv i offentlige eller private Foretagenders Tjeneste“. Der har været holdt Ministersamraad angaaende dette, og den højtærede Statsminister var ikke saa lidt bestyrtet over, at man kunde fremsætte saadanne Forslag; det var Forslag, hvorved vi gjorde hinanden ringere her i Landet. Jeg havde med Tilslutning fra andre i Udvalget indsendt en Skrivelse til Regeringen med Anmodning om, at der maatte blive afgivet en Fortegnelse til Udvalget over de lønnede Stillinger af statslig eller privat Karakter, som den nuværende Regerings Medlemmer eventuelt maatte beklæde ved Siden af Ministerstillingen, og vi fik fra Regeringen et Svar, der i Virkeligheden intet Svar var. Der stod det, vi vidste i Forvejen: at Justitsministeren beklædte Stillingen som Retspræsident, Kirkeministeren som Stiftsprovst, Ministeren for Sundhedsvæsen som Overlæge og Ministeren for offentlige Arbejder som Driftsbestyrer for de sydfynske Jernbaner. „Disse Stillinger er fratraadt og bestrides indtil videre ved Konstitution“. Det er den Maade, som vi fra vor Side ikke mener er heldig, at opretholde saadanne store Embeder som Retræteposter for Ministrene. Men hvad der er mere uheldigt, er det næste, der kommer i Skrivelsen, nemlig Svaret paa det andet Spørgsmaal. „Ministerne for offentlige Arbejder og Handelsministeren“, staar der, „beklædte lønnede Poster henholdsvis i Fyns kommunale Telefonselskab og i Københavns Telefonaktieselskab, men begge Ministrene har fratraadt disse Stillinger“. Jeg hævder, at dette kan kun læses saaledes paa Dansk, at det betyder, at disse Stillinger, som de paagældende Ministre har haft, har de fratraadt. Det maatte da i allerhøjeste Grad undre mig at se offentligt fremsat i Pressen og ikke faa det benægtet, tværtimod faa det godkendt af Handelsministeren, at han, efter at Statsministeren har afgivet det Svar, at han har fratraadt de Stillinger, han beklædte, alligevel beklæder en af Stillingerne. Jeg skal ikke stemple den Maade at skrive Dansk paa, men jeg vil

sige, at overmaade forundret, for at bruge et mildt Udtryk, maa man være ved, at et Udvalg modtager en saadan Skrivelse, underskrevet af Statsministeren. Den kan kun forstaaes saaledes, som jeg har sagt, at de Stillinger, som de paagældende Ministre har haft i de to Selskaber, har de fratraadt. Jeg spørger derfor: Hvad er Forklaringen paa dette? Men saa føjes der yderligere til i Skrivelsen, at de Ministre, som ved Ministeriets Dannelse var Medlemmer af Bestyrelser eller beklædte andre lønnede Hverv, har frasagt sig Hvervene, for saa vidt de paagældende Virksomheder henhører under deres Ministeriers Forretningsomraade. Da der deri indirekte stod, at man havde Hverv, der hører under andre Ministeriers Forretningsomraade, tillod jeg mig at foreslaa og fik Tilslutning af Udvalget til, at Udvalget udbad sig tilstillet en Fortegnelse over disse Hverv. Dette er der imidlertid ikke kommet Svar paa, men jeg haaber, at Svaret kommer inden tredie Behandling.

Jeg tror, man maa sige, at denne Sag er yderst alvorlig. Det er en alvorlig Sag, dette, der har været talt om i mange Aar her i vort Land, at vi maatte passe paa, at de, der sad som Ministre, ikke havde Stillinger, som kunde friste dem til at gøre deres Indflydelse gældende paa en ikke helt uafhængig Maade. Vi fra vor Side fastholder dette Krav, og jeg tror, at den danske Rigsdag gør klogt i og handler ret i at fastholde dette alvorlige Krav til samtlige Ministre. Her er ikke Tale om at vende sig imod et bestemt Ministerium, et bestemt politisk Parti. Dette er et Krav om Renhed i vort politiske Liv, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer for disse Ændringsforslag.

Axel Møller: Jeg skal paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillade mig at anbefale det udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag til § 94, 2det Stykke. Den ærede sidste Taler har refereret Indholdet af dette Stykke, der gaar ud paa, at naar en Tjenestemand bliver udnævnt til Minister, kan hans Embede holdes besat ved Konstitution, saa længe han er Minister, for saa vidt dette ikke skønnes uforsvarligt af Hensyn til Stillingens Tarv. Jeg finder, at det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 27, om, at dette Stykke skal helt udgaa, vil være for vidtgaende. Men med Hensyn til Dommerembederne finder Forslagsstillerne af Ændringsforslaget udenfor Betænkningen, at her maa det rigtignok indtil videre have sit Forblivende ved Bestemmelserne i Retsplejelovens § 44, som i hvert Fald ikke bør